

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, 18.01.2006
COM(2006) 15 wersja ostateczna

2006/0005 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie oceny zagrożenia powodziowego i zarządzania nim

[SEC(2006) 66]

(przedłożony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

W latach 1998-2004 Europę dotknęło ponad sto poważnych powodzi, w tym, w roku 2002, powódzie o katastrofalnych rozmiarach wzdłuż biegu Dunaju i Elby. Powodzie te pociągnęły za sobą 700 ofiar śmiertelnych, przyczyniły się do wysiedlenia około pół miliona osób, powodując łączne straty gospodarcze objęte ubezpieczeniem sięgające nie mniej niż 25 miliardów EUR. Powodzie, które wystąpiły między innymi w Austrii, Bułgarii, Francji, Niemczech i w Rumunii latem 2005 r. spowodowały dalsze zwiększenie tych wskaźników.

Wartość dóbr materialnych (prywatnych gospodarstw, infrastruktury transportu i usług publicznych, przedsiębiorstw handlowych i produkcyjnych oraz użytków rolnych) zagrożonych zalaniem może być ogromna. Na przykład na obszarach zagrożonych ekstremalnymi powodziami położonych wzdłuż biegu Renu, mieszka ponad 10 milionów ludzi, a potencjalne skutki powodzi mogą tu sięgać 165 miliardów EUR. Łączną wartość dóbr gospodarczych znajdujących się w obrębie 500 metrowego europejskiego pasa brzegowego, włącznie z plażami, gruntami rolnymi i obiektami przemysłowymi, szacuje się obecnie na 500 do 1 000 miliardów EUR¹. Poza szkodami o charakterze gospodarczym i społecznym powódź może mieć poważne następstwa dla środowiska naturalnego, na przykład w przypadku zalania oczyszczalni ścieków lub zakładów przemysłowych, gdzie znajdują się znaczne ilości toksycznych związków chemicznych. Powodzie mogą również przyczynić się do zniszczenia terenów podmokłych i ograniczenia bioróżnorodności.

Na wzrost zagrożenia powodziami i zwiększanie związanych z nimi potencjalnych szkód gospodarczych w Europie mają wpływ dwie tendencje. Po pierwsze, zmiany klimatyczne w połączeniu z niewłaściwym zarządzaniem rzekami i zabudową obszarów zagrożonych powodzią prawdopodobnie przyczynią się do wzrostu rozmiarów i częstotliwości wystąpienia powodzi w przyszłości. Po drugie, nastąpił znaczny wzrost podatności na straty wskutek przyrostu zaludnienia i dóbr gospodarczych skupionych na obszarach zagrożonych powodzią.

Celem niniejszej dyrektywy jest ograniczenie wynikających z powodzi zagrożeń dla ludzkiego zdrowia, środowiska, infrastruktury i mienia oraz zarządzanie tymi zagrożeniami.

- **Kontekst ogólny**

Powódź jest zjawiskiem naturalnym, którego nie sposób wyeliminować. Niemniej jednak działalność człowieka przyczynia się do zwiększenia prawdopodobieństwa wystąpienia i do pogłębienia niekorzystnych skutków powodzi. Z uwagi na graniczny charakter większości najważniejszych dorzeczy współpraca na poziomie UE przyniesie istotną wartość dodaną i poprawi ogólny stan ochrony przeciwpowodziowej. Zważywszy na potencjalne zagrożenia dla ludzkiego życia, dóbr gospodarczych

---

¹ EUrosion: <http://www.euroasion.org>

i środowiska, zaniechanie odpowiednich działań podważałoby zobowiązania europejskie w dziedzinie zrównoważonego rozwoju.

Istnieje tradycja wspólnotowego prawodawstwa w dziedzinie jakości wody. Tym niemniej kwestie powodzi i wpływu zmian klimatycznych na zagrożenie powodziowe nie były dotychczas prawnie uregulowane. Ramowa dyrektywa wodna 2000/60/WE² (RDW) wprowadziła zasadę ponadgranicznej koordynacji w obrębie dorzecza zmierzającą do zapewnienia jakości wszystkich wód. Nie uznano przy tym za cel zarządzania zagrożeniem powodziowym.

Komunikat Komisji w sprawie zarządzania zagrożeniem powodziowym³ zawiera ocenę oraz propozycje uzgodnionych działań na poziomie UE. Niniejszy wniosek jest jednym z elementów proponowanych działań.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Brak obowiązujących przepisów w dziedzinie, której dotyczy wniosek.

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii**

Już od wczesnych lat 80-tych, europejska polityka w dziedzinie badań naukowych wspiera - w postaci kolejnych programów ramowych - badania poświęcone poszczególnym składnikom zarządzania zagrożeniem powodziowym. Szósty program ramowy wspiera największy dotąd projekt badań nad zjawiskiem powodzi, "FLOODsite"⁴, służący rozwijaniu zintegrowanych metod analizy zagrożenia powodziowego i zarządzania nim. Planowany, siódmy ramowy program zakłada kontynuację wsparcia dla badań naukowych w dziedzinie oceny zagrożenia powodziowego oraz zarządzania nim.

Ze środków funduszy strukturalnych i funduszu spójności w ramach unijnej polityki regionalnej finansowano inwestycje obejmujące działania przeciwpowodziowe. Działania w sytuacjach kryzysowych w razie poważnej klęski żywiołowej objęte są specjalnym instrumentem finansowania, jaki zapewnia unijny fundusz solidarności. Opracowywane w ramach polityki spójności na lata 2007-2013 rozporządzenia pozwolą na finansowanie działań przeciwpowodziowych w ramach zapobiegania zagrożeniom.

Reforma wspólnej polityki rolnej wpłynie pozytywnie na ochronę przeciwpowodziową, dzięki mechanizmom oddzielenia dotacji bezpośrednich od produkcji i współzależności. Przyjęte w 2005 r. rozporządzenie w sprawie rozwoju obszarów wiejskich⁵ wśród działań, które kwalifikują się do uzyskania wsparcia przewiduje również środki przeciwpowodziowe (w postaci działań przygotowawczych, planowania oraz środków operacyjnych).

---

² Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca rami wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, Dz. U. L 327 z 22.10.2000 r.

³ COM(2004)472 wersja ostateczna z 12.7.2004 r.

⁴ <http://www.floodsite.net>

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

W następstwie powodzi 2002 r., Komisja przy udziale państw członkowskich, krajów kandydujących i pozostałych zainteresowanych stron opracowała projekt dokumentu technicznego na temat najlepszych praktyk. Dokument został sfinalizowany w 2003 r. W następstwie wydanego w lipcu 2004 r. komunikatu w sprawie zarządzania zagrożeniem powodziowym oraz pozytywnej konkluzji Rady z października 2004 r., zapraszających Komisję do przedłożenia odpowiedniego wniosku – Komisja zwołała eksperckie forum doradcze złożone ze specjalistów państw członkowskich, ogólnoeuropejskich organizacji patronackich, przemysłu, organizacji pozarządowych oraz środowisk naukowych uczestniczących w istotnych projektach badawczych, jak również z innych zainteresowanych stron. Rdzeń konsultacji stanowiły trzy spotkania eksperckiego forum doradczego w 2005 r., które były uzupełnione konsultacjami za pośrednictwem internetu.

Streszczenie odpowiedzi i sposób, w jaki zostały one uwzględnione

Przeprowadzone konsultacje wykazały szerokie poparcie dla proponowanego podejścia w kwestii programu działań – tak dla zakresu, idei koordynacji na poziomie dorzeczy, jak i dla proponowanych kluczowych zagadnień, które należy uwzględnić. Otrzymano uwagi, które wniosły cenny wkład w wytyczenie zakresu działań (pominięcie obszarów o nieznacznym zagrożeniu powodziowym dzięki wstępnej ocenie ryzyka), w wykluczenie dublujących się działań poprzez uznanie już opracowanych planów zarządzania zagrożeniem powodziowym oraz w opracowanie map zagrożenia powodziowego i planów zarządzania zagrożeniem powodziowym.

Szczegóły przeprowadzonych konsultacji znajdują się w załączonej ocenie wpływu (SEC (2006) 66 z 18.2.2006). Kopie dokumentów opracowanych i omawianych w trakcie konsultacji wraz z wynikami konsultacji internetowych znajdują się na stronie:

http://europa.eu.int/comm/environment/water/flood_risk/index.htm

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy fachowej**

Zaangażowane dziedziny nauki i wiedzy fachowej

Specjaliści państw członkowskich, zainteresowane strony i członkowie konsorcjów zaangażowanych w istotne projekty badań nad powodziąmi zabierali głos za pośrednictwem eksperckiego forum doradczego. Uwzględniono wszystkie istotne dziedziny wiedzy fachowej, począwszy od hydrologii i geologii aż po kompetencje władz lokalnych i regionalnych oraz branżę ubezpieczeniową.

Zastosowana metodologia

W latach 2003-2005 odbyto szereg spotkań.

Organizacje i eksperci uczestniczący w konsultacji

Eksperti wszystkich państw członkowskich, krajów kandydujących oraz krajów EFTA; międzynarodowe komisje ochrony rzek, zaangażowani partnerzy europejscy i organizacje, w tym pozarządowe; pełną listę uczestników zamieszczono w załączonej ocenie wpływu.

Streszczenie otrzymanych i wykorzystanych uwag

Wszystkie konsultowane strony uznały i zaakceptowały występowanie potencjalnie istotnych zagrożeń o nieodwracalnych skutkach. Osiągnięto również porozumienie w kwestii korzyści z podjęcia działań na poziomie Wspólnoty.

Całkowite wyeliminowanie powodzi jest powszechnie uznawane za niemożliwe, w naszej mocy jest jednak ograniczenie zagrożeń dla życia ludzkiego, środowiska i dóbr materialnych. Osiągnięto powszechny konsens co do potrzeby działań na poziomie Wspólnoty przy jednoczesnym podkreśleniu potrzeby elastycznego nastawienia uwzględniającego dotychczasowe dokonania na poziomie krajowym i lokalnym. Co więcej, proces konsultacji zapewnił znaczące poparcie dla rozwiązań stopniowych, zgodnie z którym najpierw przeprowadza się ocenę zagrożenia powodziowego, by przejść następnie – gdy ma to uzasadnienie – do opracowania map zagrożenia powodziowego, a następnie do opracowania i wdrożenia planów zarządzania zagrożeniem powodziowym.

Reasumując: z procesu konsultacyjnego jednoznacznie wynika, że wyzwania, jakie stawia zarządzanie zagrożeniem powodziowym, domagają się działań na poziomie europejskim, krajowym i regionu/dorzecza.

Środki wykorzystane do publicznego udostępnienia porad ekspertów

Dokumenty opisujące najlepsze praktyki oraz wyniki konsultacji internetowej udostępniono na stronach internetowych Komisji.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• Streszczenie proponowanych działań

Celem niniejszej dyrektywy jest ograniczenie wynikających z powodzi zagrożeń dla ludzkiego zdrowia, środowiska, infrastruktury i majątku i zarządzanie tymi zagrożeniami. Zapewni ona opracowanie map zagrożenia powodziowego na wszystkich obszarach o znacznym stopniu zagrożenia, koordynację działań we wspólnie zarządzanych dorzeczach, a także opracowanie planów zarządzania zagrożeniem powodziowym poprzez szeroki proces uczestnictwa. Zważywszy na geograficzne i hydrologiczne różnicowanie UE, jak również rozmaite struktury skupisk ludzkich, proponowana dyrektywa przewiduje znaczną swobodę w ustalaniu przez państwa członkowskie poziomu wymaganej przez nie ochrony, środków które należy podjąć dla zapewnienia takiego poziomu ochrony, jak również harmonogramu wdrażania planów

zarządzania zagrożeniem powodziowym.

Proponowana dyrektywa wraz z towarzyszącymi środkami jej wykonania wiąże się ściśle z wykonaniem RDW. Komisja sugeruje pełne dostosowanie aspektów organizacyjnych i instytucjonalnych, jak również harmonogramów wprowadzania dyrektyw w oparciu o obszary dorzeczy, właściwe organy oraz powołany na mocy RDW komitet. Harmonogramy prac są w pełni zsynchronizowane⁶, dzięki czemu możliwe jest zapewnienie ścisłej koordynacji procesów konsultacji publicznej. Po przyjęciu dyrektywy o powodziach konieczna będzie ścisła koordynacja wykonania obu dyrektyw realizujących uzupełniające się cele. Co więcej, sprawozdawczość państw członkowskich wobec Komisji jest w pełni zsynchronizowana, a państwa członkowskie mają możliwość wkomponowania planów zarządzania zagrożeniem powodziowym we własne plany gospodarowania wodami w dorzeczach. Oznacza to, że pewne aspekty przewidziane w RDW, zwłaszcza w jej art. 4, 11 i 13, nie pozostaną bez wpływu na zawartość map zagrożenia powodziowego oraz planów zarządzania.

- **Podstawa prawna**

Właściwą podstawę prawną stanowi art. 175 ust. 1 traktatu WE, analogicznie do podobnych instrumentów zapobiegania zagrożeniu i gospodarowania wodami w dorzeczach, w szczególności dyrektywy Seveso (96/82/WE) oraz RDW (2000/60/WE).

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie o ile wnioski nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty.

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte przez państwa członkowskie w wystarczający sposób z następujących względów:

Morza zamknięte oraz rzeki Europy nie są ograniczone istniejącymi granicami geopolitycznymi, a przeciwnie: większość dorzeczy i terenów nadbrzeżnych należy do terytoriów podzielonych między sąsiednie kraje. W tych warunkach stosowanie rozwiązań krajowych w dziedzinie zarządzania zagrożeniem powodziowym skazane jest na niepowodzenie – zarówno ze względów technicznych, jak i ekonomicznych.

Samodzielne działania państw członkowskich mogłyby wręcz doprowadzić do przyjęcia zróżnicowanych, a nawet sprzecznych koncepcji, nie tylko opóźniających rozwiązanie problemów związanych z zagrożeniem powodziowym, ale również do niewłaściwego wykorzystania ograniczonych zasobów.

Wniosek pozwoli na utworzenie wspólnych ram dla zmierzenia się ze wspólnymi wyzwaniami oraz ustalenie wspólnego podejścia do zarządzania zagrożeniem powodziowym. Skoordynowane planowanie oraz działania w obrębie dorzeczy i zlewni zapewnią odpowiednie rozważenie interesów wszystkich zainteresowanych stron, jak również optymalne wykorzystanie zasobów. Tego typu współpraca pomiędzy krajami

---

⁶ Wszystkie terminy wyznaczone w ramowej dyrektywie wodnej (RDW) odnoszą się do dnia 22 grudnia jako daty jej wejścia w życie.

była już wcześniej inicjowana pod auspicjami międzynarodowych komisji ds. rzek, powołanych dla dorzeczy Dunaju, Odry, Elby, Renu, Mozy czy Skaldy. Szczegółowe cele ochrony przeciwpowodziowej, najbardziej odpowiednie działania służące ich realizacji ani terminy nie będą określane na poziomie unijnym.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Na tle doświadczonych ostatnio szkód powodziowych, jakie dotknęły majątek prywatny, infrastrukturę, przedsiębiorstwa i środowisko naturalne, potencjalne szkody, jakie grożą nam w przyszłości w razie zaniechania działań, znacznie przewyższają koszty (np. opracowania map powodzi, systemów prognozowania powodzi oraz systemów wczesnego ostrzegania), wskazane w ocenie wpływu. Jednocześnie dorzecza, zlewnie oraz regiony nienarażone na znaczące zagrożenie powodziowe mogą być wyłączone z jakichkolwiek działań podejmowanych na mocy dyrektywy. To samo odnosi się do dorzeczy, zlewni lub regionów, w których działania zgodne z przepisami dotyczącymi opracowania map powodzi lub planów zarządzania zagrożeniem powodziowym już zostały podjęte. Rozstrzygnięcie, czy na danym terenie istnieje „znaczące zagrożenie”, zależy od warunków miejscowych i regionalnych, a ostatecznej decyzji nie podejmuje się na poziomie Wspólnoty, niezależnie od zasady koordynacji z pozostałymi zlewniami bądź dorzeczymi.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: dyrektywa.

Inne środki nie byłyby odpowiednie z następujących powodów:

Rozporządzenie pociągałoby za sobą konieczność uregulowania za pomocą wspólnotowych aktów prawnych poziomu ochrony przeciwpowodziowej, jak również ustalenia środków i terminów ich wdrożenia dla wszystkich regionów Wspólnoty – co byłoby zarówno politycznie, jak i technicznie niewykonalne. W kontekście dotychczas zgromadzonej technicznej dokumentacji oraz wskazówek w dziedzinie dostępnych dziś najlepszych praktyk, wydanie zaleceń nie zapewniłoby koniecznego stopnia skoordynowania ponad granicami administracyjnymi i politycznymi. Dyrektywa zapewnia konieczne ramy prawne w dziedzinie oceny, zasad i struktur podejmowania decyzji. Jednocześnie, w odniesieniu do kluczowych elementów (takich jak: poziom ochrony, wybór i grupowanie środków oraz terminy realizacji celów) obowiązuje zasada pomocniczości.

4) WPLYW NA BUDŻET

O ile finansowanie i wykonywanie polityki w zakresie środowiska naturalnego jest zasadniczo prawem i obowiązkiem państw członkowskich (patrz art. 175 ust. 4 traktatu WE), Wspólnota dysponuje szeregiem rozmaitych mechanizmów finansowania służących propagowaniu ochrony przeciwpowodziowej, np. w ramach polityki badań

naukowych, polityki spójności czy polityki rolnej (rozwoju obszarów wiejskich). Inicjatywy oraz środki związane z powodziami kwalifikują się do udzielenia wsparcia zarówno w ramach obowiązującego prawodawstwa w wymienionych sferach polityki, jak i na mocy prawodawstwa przewidywanego na lata 2007-2013. Niniejszy wniosek nie pociąga jednak za sobą żadnych konsekwencji budżetowych, wykraczających poza dotychczas przyjęte przez Komisję wnioski.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Uproszczenie**

Niniejszy wniosek przewiduje uproszczenie procedur administracyjnych stosowanych przez (unijne i krajowe) władze publiczne oraz przez podmioty prywatne, przede wszystkim w odniesieniu do synchronizacji i koordynacji z ramową dyrektywą wodną.

Zarządzanie zagrożeniem powodziowym oraz zarządzanie jakością wody stanowią elementy zintegrowanego systemu gospodarowania wodami w dorzeczu. W oba te elementy zaangażowane są te same społeczności lokalne i zainteresowane strony. W konsekwencji występują ścisłe związki pomiędzy wdrażanym już na podstawie RDW zarządzaniem jakością wody a środkami zarządzania zagrożeniem powodziowym przewidzianymi w niniejszym wniosku. Komisja stoi na stanowisku, że cykle wdrażania RDW oraz cykle wdrażania przewidziane w niniejszym wniosku powinny zostać zsynchronizowane i zintegrowane w odniesieniu do obszarów dorzeczy, właściwych organów, harmonogramów wprowadzania w życie i kontroli, trybu składania sprawozdań, komitetu oraz udziału społeczeństwa.

Strony prywatne zostaną w pełni zaangażowane poprzez publiczne uczestnictwo w procesie planowania i skorzystają z synergii.

- **Klauzula przeglądu/weryfikacji/wygaśnięcia**

Wniosek nie zawiera klauzuli przeglądu.

- **Tabela korelacji**

Państwa członkowskie mają obowiązek przekazania Komisji tekstów krajowych przepisów transponujących dyrektywę, jak również tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Proponowany akt prawny ma zastosowanie w EOG i w związku z tym jego zakres powinien być rozszerzony na Europejski Obszar Gospodarczy.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Artykuł 1 (przedmiot) Celem niniejszej dyrektywy jest ograniczenie wynikających z powodzi zagrożeń dla ludzkiego zdrowia, środowiska, infrastruktury oraz działalności gospodarczej. Ma ona zastosowanie na całym terytorium Wspólnoty, odnosi się zatem

do zarządzania zagrożeniem powodziowym zarówno na terenach nadrzecznych jak i nadmorskich.

Artykuł 2 (definicje) Tytułem uzupełnienia definicji zawartych w RDW zdefiniowane są pojęcia „powodzi” oraz „zagrożenia powodziowego”.

Artykuł 3 (koordynacja w obrębie obszarów dorzeczy) przejmuje rozwiązania przyjęte w art. 3 RDW, w szczególności w odniesieniu do stosowania obszarów dorzeczy w charakterze jednostek zarządzania, a także właściwych organów wyznaczonych na mocy RDW. Poza dorzeczami i zlewniami należącymi do obszarów dorzeczy, do odpowiednich obszarów dorzeczy przypisane zostały, i w ten sposób uwzględnione, wszystkie wycinki wybrzeża.

Rozdziały II, III i IV ustalają przejrzystą koncepcję rozwiązania stopniowego, polegającego na:

- wyznaczeniu obszarów narażonych na znaczne zagrożenie powodziowe (rozdział II, art. 4, 5 i 6)
- opracowaniu map zagrożenia powodziowego obejmujących obszary narażone na znaczne zagrożenie powodziowe (rozdział III, art. 7 i 8 oraz Załącznik)
- rozwinięciu i wdrożeniu planów zarządzania zagrożeniem powodziowym w szczególności narażonych dorzeczach i terenach nadbrzeżnych, jak również skoordynowaniu mechanizmów opracowania planów zarządzania w obrębie obszarów dorzeczy (rozdział IV, art. 9, 10, 11 i 12)

Zawarte w rozdziałach III i IV harmonogramy są w pełni zsynchronizowane z harmonogramami wdrażania RDW, z włączeniem sześcioletniego okresu na przegląd. Ponadto zapewniona została koordynacja procedur i cykli okresowej charakterystyki obszarów dorzeczy (przewidzianych w RDW) z opracowaniem map zagrożenia powodziowego (przewidzianym w niniejszej dyrektywie) oraz planów gospodarowania wodami w dorzeczu (przewidzianych w RDW) z planami zarządzania zagrożeniem powodziowym (przewidzianymi w niniejszej dyrektywie). Co więcej, proponuje się, by państwa członkowskie zintegrowały plany zarządzania zagrożeniem powodziowym z przewidzianymi w RDW planami gospodarowania wodami w dorzeczu.

Artykuł 14 (informowanie i uczestnictwo społeczeństwa) ustanawia wymóg uczestnictwa społeczeństwa w opracowaniu i przeglądzie planów zarządzania zagrożeniem powodziowym. Proces ten jest również skoordynowany z RDW.

Artykuły 15 i 16 (dostosowania techniczne i komitet) określają możliwe dostosowania techniczne wybranych artykułów oraz załącznika, jak również standardy techniczne przekazywania i przetwarzania danych, w tym statystycznych i kartograficznych. Komitet powołany na mocy RDW przejmie również obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17 (sprawozdawczość) określa konieczne przepisy dotyczące sprawozdawczości. Zarówno sprawozdawczość, jak i składane przez Komisję sprawozdanie z wprowadzenia w życie proponowanej dyrektywy (art. 18) są również zsynchronizowane z harmonogramem RDW.

Artykuły 19, 20 i 21 obejmują transpozycję, wejście w życie i adresatów dyrektywy.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie oceny zagrożenia powodziowego i zarządzania nim

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji⁷,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁸,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁹,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 traktatu¹⁰,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Powodzie grożą ofiarami śmiertelnymi, koniecznością wysiedleń, poważnie wstrzymują rozwój gospodarczy oraz podważają działalność gospodarczą we Wspólnocie,
- (2) Powodzie należą do naturalnych zjawisk, którym nie sposób zapobiec. Tym niemniej działalność człowieka przyczynia się do zwiększenia prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi i pogłębienia wywoływanych przez nie szkód.
- (3) Wykonalne i pożądane byłoby ograniczenie ryzyka wystąpienia szkód dla ludzkiego zdrowia, środowiska i infrastruktury związanych z powodzią; działania na rzecz ograniczenia ryzyka wystąpienia szkód powodziowych muszą być skoordynowane na poziomie dorzecza, jeśli mają odnieść skutek.
- (4) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej¹¹ wymaga tworzenia zintegrowanych planów gospodarowania wodami dla każdego dorzecza, w celu osiągnięcia dobrego statusu ekologicznego i chemicznego,

---

⁷ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁸ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

⁹ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

¹⁰ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

¹¹ Dz. U. L 327 z 22.10.2000 r. str. 1, dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

i przyczyni się do ograniczenia skutków powodzi. Jakkolwiek ograniczanie ryzyka wystąpienia powodzi nie jest zasadniczym celem tej dyrektywy, ani też uwzględnienie przyszyłych zagrożeń wynikłych ze zmian klimatycznych.

- (5) Komunikat Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu oraz Komitetowi Regionów „Zarządzanie zagrożeniem powodziowym; zapobieganie powodziom, ochrona przeciwpowodziowa i ograniczanie skutków powodzi”¹² zawiera ocenę i formułuje stanowisko w kwestii zarządzania zagrożeniem powodziowym na szczeblu Wspólnoty, stwierdzając, że uzgodnione i skoordynowane działanie na poziomie Wspólnoty przyniosłoby znaczną wartość dodaną i przyczyniłoby się do poprawy ogólnego poziomu ochrony przeciwpowodziowej.
- (6) Decyzja Rady 2001/792/WE z dnia 23 października 2001 r. ustanawiająca mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności¹³ wzywa państwa członkowskie do wsparcia i udzielenia pomocy na wypadek poważnych klęsk żywiołowych, w tym powodzi. Ochrona ludności może zapewnić odpowiednią odpowiedź dla zagrożonej ludności oraz podnieść gotowość i odporność – nie zajmuje się ona jednak najważniejszymi przyczynami powodzi.
- (7) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej¹⁴ możliwe jest wyasygnowanie szybkiej pomocy finansowej na wypadek klęski żywiołowej celem wspomoczenia dotkniętych nią społeczności, regionów lub krajów w przywróceniu możliwie normalnych warunków życiowych – przy ograniczeniu takich interwencji do sytuacji kryzysowych, z wyłączeniem etapów poprzedzających taką sytuację.
- (8) Na terytorium Wspólnoty dochodzi do rozmaitych odmian powodzi, w tym powodzi rzecznych, powodzi gwałtownych, powodzi na terenach miejskich, powodzi połączonych z zalaniem kanalizacji i powodzi nadbrzeżnych. Szkody wynikłe z powodzi mogą być również zróżnicowane w zależności od kraju czy regionu Wspólnoty. Stąd też cele zarządzania zagrożeniem powodziowym powinny się opierać na warunkach lokalnych i regionalnych.
- (9) Zagrożenie powodziowe na pewnych obszarach Wspólnoty powinno się uznać za nieznaczące – przykładowo na obszarach niezaludnionych lub słabo zaludnionych lub obszarach o ograniczonej wartości z punktu widzenia gospodarki lub ekologii. Wstępna ocena zagrożenia powodziowego dla każdego z dorzeczy, zlewni lub powiązanych stref nadbrzeżnych powinna być przeprowadzona na poziomie obszaru dorzecza, w celu określenia zagrożenia powodziowego w każdym przypadku i rozważenia konieczności dalszych działań.
- (10) Celem zapewnienia skutecznych narzędzi pozyskiwania danych, jak również wartościowych podstaw dla ustanawiania priorytetów i dalszych decyzji o charakterze technicznym, finansowym czy politycznym, konieczne jest opracowanie map powodzi i szacunkowych map szkód powodziowych, opisujących obszary o zróżnicowanym poziomie zagrożenia powodziowego.

---

¹² COM(2004) 472 wersja ostateczna z 12.7.2004.

¹³ Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.

¹⁴ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, str. 3.

- (11) Mając na uwadze zapobieżenie i ograniczenie szkód wynikłych z powodzi na danym obszarze, konieczne jest opracowanie planów zarządzania zagrożeniem powodziowym. Tak przyczyny, jak i szkody ewentualnych powodzi są zróżnicowane w zależności od kraju czy regionu Wspólnoty. Dlatego też każdy plan zarządzania zagrożeniem powodziowym powinien uwzględniać konkretne warunki geograficzne, hydrologiczne i wszelkie istotne cechy danego dorzecza, zlewni lub wycinka wybrzeża, umożliwiając opracowanie dostosowanych do sytuacji rozwiązań uwzględniających potrzeby i priorytety dorzecza, zlewni lub wybrzeża, przy jednoczesnym zapewnieniu koordynacji z obszarami dorzecza.
- (12) Cykl zarządzania zagrożeniem powodziowym, obejmujący etapy: zapobiegania, ochrony, gotowości, reakcji na wypadek klęski żywiołowej oraz przywrócenia do poprzedniego stanu i przeglądu, powinien stanowić jeden z fundamentów planów zarządzania zagrożeniem powodziowym, których główny akcent powinno się skupić na aspektach zapobiegania, ochrony i gotowości.
- (13) Dla uniknięcia powielania działań, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wykorzystania istniejących map zagrożenia powodziowego i planów zarządzania zagrożeniem powodziowym w celu spełnienia wymogów określonych w niniejszej dyrektywie.
- (14) Opracowanie planów gospodarowania wodami w dorzeczach zgodnie z wymogami dyrektywy 2000/60/WE oraz planów zarządzania zagrożeniem powodziowym zgodnie z niniejszą dyrektywą stanowią elementy zintegrowanego systemu gospodarowania wodami w dorzeczach. Oba wspomniane procesy powinny zatem wykorzystać potencjał wzajemnego synergicznego wzmocnienia. Celem zapewnienia skuteczności i roztropnego wykorzystania zasobów, wprowadzenie w życie niniejszej dyrektywy powinno być ściśle skoordynowane z wprowadzeniem w życie dyrektywy 2000/60/WE.
- (15) W przypadku wielostronnego wykorzystania części wód powierzchniowych dla różnych form zrównoważonej działalności człowieka (jak np. zarządzania zagrożeniem powodziowym, ekologii, żeglugi śródlądowej czy elektrowni wodnych) oraz wpływu tych zastosowań na wody powierzchniowe, dyrektywa 2000/60/WE przewiduje jasny i przejrzysty tryb podejmowania kwestii takich zastosowań i skutków, z uwzględnieniem możliwych odstępstw od „dobrego stanu” oraz „zapobieżenia pogorszeniu się stanu wód” jako celów wyznaczonych w jej art. 4 ust. 7.
- (16) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹⁵.
- (17) Niniejsza dyrektywa uwzględnia prawa podstawowe i przestrzega zasad ustanowionych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności ma ona na celu promowanie włączenia do polityki wspólnotowej wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego, zgodnie z zasadą

---

¹⁵ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 37 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

- (18) Z uwagi na fakt, że cele działania, jakie mają być podjęte, nie mogą zostać osiągnięte w stopniu wystarczającym przez państwa członkowskie i w związku z tym mogą, z uwagi na rozmiar i efekty proponowanego działania, zostać lepiej osiągnięte na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne, aby osiągnąć te cele,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Rozdział I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy dla ograniczenia związanych z powodzią zagrożeń dla ludzkiego zdrowia, środowiska, infrastruktury oraz działalności gospodarczej we Wspólnocie.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy oprócz definicji „rzeki”, „dorzecza”, „zlewni” oraz „obszaru dorzecza” ustanowionych w art. 2 dyrektywy 2000/60/WE stosuje się następujące definicje:

1. „powódź” oznacza czasowe zalanie wodą terenu zazwyczaj niezalanego;
2. „zagrożenie powodziowe” oznacza prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi o określonej skali wraz z oszacowaniem wynikających z takiej powodzi szkód dla ludzkiego zdrowia, środowiska oraz działalności gospodarczej.

Artykuł 3

Do celów niniejszej dyrektywy państwa członkowskie kierują się ustaleniami dokonanymi w myśl art. 3 ust. 1, 2, 3 i 6 dyrektywy 2000/60/WE.

Rozdział II

Wstępna ocena zagrożenia powodziowego

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie podejmą wstępną ocenę zagrożenia powodziowego zgodną z ust. 2 w odniesieniu do każdego obszaru dorzecza lub fragmentu dorzecza pogranicznego położonego na ich terytorium.

2. Wstępna ocena zagrożenia powodziowego zawiera co najmniej poniższe informacje:
- a) mapę obszaru dorzecza zawierającą granice dorzeczy, zlewni i tam, gdzie jest to stosowne, powiązanych stref nadbrzeżnych, ukazującą topografię i zagospodarowanie terenu;
  - b) opis powodzi, do których doszło w przeszłości;
  - c) opis procesów zalewowych i ich podatności na zmiany, z uwzględnieniem obszarów zalewowych jako naturalnych obszarów ochronnych/buforowych w przypadku powodzi, a także obecnych i przyszłych dróg fali powodziowej,
  - d) opis planów rozwoju z określeniem zmian w zagospodarowaniu terenów lub rozmieszczeniu ludności oraz lokalizacji działalności gospodarczej powodującej wzrost zagrożenia powodziowego na danym obszarze lub w regionach położonych w dolnym lub górnym biegu rzeki;
  - e) ocenę prawdopodobieństwa przyszłych powodzi w oparciu o dane hydrologiczne, odmiany powodzi i przewidywane skutki zmian klimatycznych i tendencji w zagospodarowaniu terenu;
  - f) prognozy szacowanych skutków przyszłych powodzi na zdrowie ludzkie, środowisko i działalność gospodarczą, uwzględniające długofalowy rozwój, w tym zmiany klimatyczne.

Artykuł 5

1. Na podstawie oceny określonej w art. 4, każde dorzecze, każdą zlewnię lub wycinek wybrzeża przypisany do obszaru dorzecza przyporządkowuje się do jednej z następujących kategorii:
- a) dorzecza, zlewnie lub wycinki wybrzeża, co do których uznaje się brak znaczących zagrożeń powodziowych występujących w chwili obecnej bądź mogących prawdopodobnie wystąpić w przyszłości, lub potencjalne skutki dla zdrowia ludzkiego, środowiska lub działalności gospodarczej są uważane za wystarczająco niskie, aby mogły zostać zaakceptowane;
  - b) dorzecza, zlewnie lub wycinki wybrzeża, w odniesieniu do których stwierdzono, że istnieje potencjalne zagrożenie powodziowe lub jego wystąpienie uważa się za prawdopodobne w przyszłości;
2. Przyporządkowanie zgodnie z ust. 1 międzynarodowego dorzecza, zlewni lub wycinka nadbrzeża jest koordynowane przez zainteresowane państwa członkowskie.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie dokonują wstępnej oceny zagrożenia powodziowego najpóźniej w terminie trzech lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

2. W miarę potrzeby państwa członkowskie przeprowadzają przegląd i aktualizację oceny dokonanej na mocy ust. 1, najpóźniej w 2018 r., a następnie w okresach sześcioletnich.

Rozdział III

Mapy zagrożenia powodziowego

Artykuł 7

1. Państwa członkowskie przygotowują, na poziomie obszaru dorzecza, mapy powodzi i szacunkowe mapy szkód powodziowych, dalej zwane „mapami zagrożenia powodziowego” dla dorzeczy, zlewni i wycinków wybrzeża wyznaczonych zgodnie z przepisami art. 5 ust. 1 lit. b).
2. Mapy powodzi pokrywają obszary geograficzne, którym grozi zalanie w jednym z następujących scenariuszy:
  - a) wysoce prawdopodobne powodzie (przewidywane okresowe nawroty co 10 lat);
  - b) średnio prawdopodobne powodzie (przewidywane okresowe nawroty co 100 lat),
  - c) mało prawdopodobne powodzie (wypadki skrajne).

Dla każdego ze scenariuszy wymienionych w ustępie pierwszym, uwzględnione są następujące elementy:

- a) przewidywana głębokość wód;
  - b) prędkość przepływu, jeśli to stosowne,
  - c) obszary, gdzie może wystąpić erozja nadbrzeży i nanoszenie osadów.
3. Szacunkowe mapy szkód powodziowych wykazują potencjalne szkody związane z powodzią w zależności od wymienionych w ust. 2 scenariuszy, wyrażone w formie:
    - a) liczby mieszkańców potencjalnie dotkniętych powodzią;
    - b) potencjalne szkody gospodarcze na danym obszarze;
    - c) potencjalne szkody dla środowiska naturalnego.

Artykuł 8

1. Państwa członkowskie zapewnią opracowanie map zagrożenia powodziowego najpóźniej do dnia 22 grudnia 2013 r.

2. Mapy zagrożeń powodziowych są poddane przeglądowi i, w razie potrzeby, zaktualizowane najpóźniej do dnia 22 grudnia 2019 r., a następnie w okresach sześcioletnich.

Rozdział IV

Plany zarządzania zagrożeniem powodziowym

Artykuł 9

1. Państwa członkowskie przygotowują, na poziomie obszaru dorzecza, plany zarządzania zagrożeniem powodziowym dla dorzeczy, zlewni i wycinków wybrzeża wyznaczonych zgodnie z przepisami art. 5 ust. 2 lit. b), zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.
2. Państwa członkowskie zapewniają ochronę na odpowiednim poziomie dla każdego dorzecza, zlewni lub wycinka wybrzeża, skupiając uwagę na ograniczeniu prawdopodobieństwa wystąpienia powodzi oraz potencjalnych skutków powodzi dla zdrowia, środowiska i działalności gospodarczej, przy uwzględnieniu tak istotnych aspektów, jak: gospodarowanie zasobami wodnymi i gruntami, zagospodarowanie przestrzenne, użytkowanie gruntów i ochrona przyrody.
3. Plany zarządzania zagrożeniem powodziowym uwzględniają środki służące osiągnięciu poziomu ochrony ustanowionego zgodnie z ust. 2.

Plan zarządzania zagrożeniem powodziowym obejmuje wszystkie etapy cyklu zarządzania zagrożeniem powodziowym, szczególny nacisk kładąc na zapobieganie, ochronę i gotowość i uwzględniając charakterystykę danego dorzecza bądź zlewni.

4. Środki zarządzania zagrożeniem powodziowym podejmowane przez jedno państwo członkowskie nie mogą zwiększać zagrożenia powodziowego w krajach sąsiednich.

Artykuł 10

1. Pierwszy plan zarządzania zagrożeniem powodziowym zawiera elementy określone w części A Załącznika. Następnie prowadzony przegląd planu zgodnie z art. 11 ust. 2 zawiera elementy określone w części B Załącznika.
2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji sprawozdanie okresowe opisujące postępy w realizacji zaplanowanych środków w ciągu trzech lat od opublikowania każdego planu zarządzania zagrożeniem powodziowym lub jego aktualizacji.

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie zapewnią opracowanie planów zarządzania zagrożeniem powodziowym najpóźniej do dnia 22 grudnia 2015 r., oraz wprowadzenie ich w życie od dnia 23 grudnia 2015 r.

2. Państwa członkowskie dokonują przeglądu i aktualizacji planów zarządzania zagrożeniem powodziowym najpóźniej w 2021 r., a następnie w okresach sześcioletnich.

Artykuł 12

1. W odniesieniu do obszarów dorzeczy położonych w całości na ich terytorium, państwa członkowskie zapewniają opracowanie jednego wspólnego planu zarządzania zagrożeniem powodziowym.
2. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza leżącego całkowicie na terenie Wspólnoty, państwa członkowskie zapewniają koordynację w celu stworzenia jednego, międzynarodowego planu zarządzania zagrożeniem powodziowym.

Jeżeli taki plan nie zostanie opracowany, państwa członkowskie opracowują plany zarządzania zagrożeniem powodziowym obejmujące przynajmniej te części międzynarodowego obszaru dorzecza, które leżą na ich terytorium.

3. W przypadku międzynarodowego obszaru dorzecza wykraczającego poza terytorium Wspólnoty, dla którego nie dojdzie do opracowania jednego, międzynarodowego planu zarządzania zagrożeniem powodziowym z udziałem zainteresowanych państw trzecich, państwa członkowskie opracowują plany zarządzania zagrożeniem powodziowym obejmujące przynajmniej te części międzynarodowego obszaru dorzecza, które leżą na terytorium zainteresowanych państw członkowskich.

Rozdział V

Koordynacja z dyrektywą 2000/60/WE, informowanie i uczestnictwo społeczeństwa

Artykuł 13

1. Opracowanie pierwszych map zagrożenia powodziowego i ich przeglądy zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy są przeprowadzane w ścisłej koordynacji oraz, gdy to zostanie uznane za właściwe, połączone z przeglądami przewidzianymi w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE.
2. Opracowanie pierwszych planów zarządzania zagrożeniem powodziowym i ich przeglądy zgodnie z art. 10 niniejszej dyrektywy są przeprowadzane w ścisłej koordynacji oraz, gdy to zostanie uznane za właściwe, zintegrowane z przeglądami planów gospodarowania wodami w dorzeczach przewidzianymi w art. 13 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE.
3. Państwa członkowskie zapewniają czynne zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron zgodnie z art. 14 niniejszej dyrektywy, skoordynowane z czynnym zaangażowaniem wszystkich zainteresowanych stron zgodnie z art. 14 dyrektywy 2000/60/WE.

Artykuł 14

1. Państwa członkowskie udostępniają publicznie wyniki wstępnej oceny zagrożenia powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego oraz plany zarządzania zagrożeniem powodziowym.
2. Państwa członkowskie zapewniają czynne zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron w opracowanie, przegląd i aktualizacje planów zarządzania zagrożeniem powodziowym, o których mowa w rozdziale IV.

Rozdział VI **Środki wykonawcze i zmiany**

Artykuł 15

1. Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2, przyjąć standardy techniczne do celów przekazywania i przetwarzania danych, w tym statystycznych i kartograficznych.
2. Zważywszy na terminy okresowych przeglądów i aktualizacji i zgodnie z procedurami ustanowionymi w art. 16 ust. 2, Komisja może dostosowywać przepisy art. 4 ust. 2, art. 7 ust. 2 i 3 oraz Załącznika do postępu naukowo-technicznego.

Artykuł 16

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na podstawie art. 21 dyrektywy 2000/60/WE, zwany dalej „Komitetem”.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Rozdział VII **Sprawozdawczość i przepisy końcowe**

Artykuł 17

Państwa członkowskie przedkładają Komisji wstępne oceny zagrożenia powodziowego, mapy zagrożenia powodziowego oraz plany zarządzania zagrożeniem powodziowym w ciągu trzech miesięcy od ich opracowania.

Artykuł 18

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wprowadzenia niniejszej dyrektywy w życie najpóźniej do dnia 22 grudnia 2018 r., a następnie w okresach sześcioletnich.

Artykuł 19

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w dniu [dwa lata od momentu jej wejścia w życie]. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami i niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie [dwudziestego] dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
[...]

W imieniu Rady
Przewodniczący
[...]

Załącznik

Plany zarządzania zagrożeniem powodziowym

- A. Elementy wchodzące w skład pierwszego planu zarządzania zagrożeniem powodziowym:
1. wnioski wstępnej oceny zagrożenia powodziowego, zgodnie z wymaganiami rozdziału II;
  2. mapy zagrożenia powodziowego opracowane zgodnie z rozdziałem III wraz z wpływającymi z nich wnioskami;
  3. opis odpowiedniego poziomu ochrony, ustanowionego zgodnie z art. 9 ust. 2;
  4. opis środków wymaganych dla osiągnięcia odpowiedniego poziomu ochrony, łącznie ze środkami podjętymi zgodnie z art. 9 oraz środkami przeciwpowodziowymi podjętymi na podstawie innych aktów prawodawstwa wspólnotowego;
  5. opis podejmowanych środków/działań służących informowaniu społeczeństwa i konsultacji;
  6. opis procesu koordynacji w obrębie każdego międzynarodowego obszaru dorzecza oraz procesu koordynacji z przepisami dyrektywy 2000/60/WE oraz wykaz właściwych organów.
- B. Elementy wchodzące w skład kolejnych aktualizacji planów zarządzania zagrożeniem powodziowym:
1. wszelkie zmiany lub aktualizacje od czasu publikacji poprzedniej wersji planu zarządzania zagrożeniem powodziowym, włącznie ze streszczeniem przeglądów przeprowadzonych zgodnie z przepisami rozdziałów II, III i IV;
  2. ocena postępów na drodze do osiągnięcia właściwego poziomu ochrony;
  3. opis i objaśnienie wszelkich działań przewidzianych we wcześniejszej wersji planu zarządzania zagrożeniem powodziowym, które nie zostały podjęte;
  4. opis wszelkich dodatkowych działań podjętych od czasu publikacji poprzedniej wersji planu zarządzania zagrożeniem powodziowym.